

Convenție din 12/06/2000

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 473 din 02/07/2002

între Guvernul român și Guvernul macedonean pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

Guvernul român și Guvernul macedonean, dorind să promoveze și să întărească relațiile economice prin încheierea unei convenții pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al autorităților sale locale, respectiv al unităților administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit ori de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitele pe fondurile totale de salarii plătite de întreprinderi, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezenta convenție sunt în special:

a) în cazul României:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (ii) impozitul pe profit;
- (iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;
- (iv) impozitul pe venitul agricol;
- (v) impozitul pe dividende;
- (vi) impozitul pe clădiri și impozitul pe teren (denumite în continuare impozit român);

b) în cazul Macedoniei:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (ii) impozitul pe profit;
- (iii) impozitul pe proprietate (denumite în continuare impozit macedonean).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare care sunt stabilite după data semnării prezentei convenții în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Macedonia, după cum cere contextul;

b) termenul România înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zonele economice exclusive asupra cărora România își exercită jurisdicția și drepturile suverane în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional;

c) termenul Macedonia înseamnă teritoriul macedonean și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul său, apele lacurilor interne și fundul acestora asupra cărora Macedonia are jurisdicție sau drepturi suverane în scopul explorării, exploatării, conservării și administrării resurselor naturale, conform jurisdicției interne și dreptului internațional;

d) termenul persoană include o persoană fizică, o societate și orice altă asocieri de persoane;

e) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celui alt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatăată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatăată de un rezident al celui alt stat contractant;

g) termenul național înseamnă:

(i) orice persoană fizică având cetățenia României, în cazul României, și orice persoană fizică având naționalitatea Macedoniei, în cazul Macedoniei;

(ii) orice persoană juridică, parteneriat sau asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant;

h) expresia transport internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă, aeronavă, un vehicul feroviar sau rutier exploatăat de o întreprindere care are sediul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului în care nava, aeronava, vehiculul feroviar sau rutier este exploatăat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

i) expresia autoritate competentă înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Macedoniei, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ceea ce privește aplicarea prezentei convenții de un stat contractant, orice termen care nu este definit în prezenta convenție va avea înțelesul pe care îl are în cadrul legislației aceluși stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, potrivit legislației aceluși stat, este supusă impunerii în acel stat datorită domiciliului său, rezidenței sale, sediului conducerii sau oricărui alt criteriu de natură similară și include, de asemenea, acel stat și orice autoritate locală, respectiv unitate administrativ-teritorială a acestuia. Dar această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse sau capital situat în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă în ambele state, va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau nu locuiește în nici unul dintre ele, va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau nu este național al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care se află sediul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții ori de instalare constituie sediu permanent numai când acesta durează mai mult de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia sediu permanent se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse ori de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, care sunt expuse în cadrul unui târg comercial sau al unei expoziții și care sunt vândute de întreprindere la închiderea târgului sau a expoziției menționate;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)-f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7 - acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care acea persoană le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul în care activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor aceluși paragraf.

6. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, o întreprindere de asigurări a unui stat contractant se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant, cu excepția reasigurărilor, dacă încasează prime pe teritoriul celuilalt stat sau asigură riscuri situate acolo prin intermediul unei persoane, alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7.

7. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca această persoană să acționeze în cadrul activității sale obișnuite.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în acel celălalt stat.

2. Expresia proprietăți imobiliare are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea ori concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă acelui sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, se atribuie în fiecare stat contractant acelui sediu permanent profiturile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice ori similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartizarea uzuală. Metoda de repartizare adoptată trebuie totuși să fie cea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în acest articol.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acel sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul în care există motive temeinice și suficiente de a se proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de dispozițiile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere sunt impozabile numai în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celui alt stat contractant

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate ori impuse, care diferă de cele care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care în lipsa acelor condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând acelui stat - și impune în consecință - profiturile

asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost cele care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dividende sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a dividendelor. Prevederile prezentului paragraf nu afectează impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul dividende folosit în acest articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni, din acțiuni și din drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului în care asemenea dividende sunt plătite unui rezident al acelu celălalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în acel celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime ori în parte profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dobânzi sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celui alt stat contractant, de o autoritate locală, respectiv de o unitate administrativ-teritorială a acestuia, sau de orice agenție ori unitate bancară sau instituție a acelu guvern, a autorității locale, respectiv a unității administrativ-teritoriale, sau dacă creanțele unui rezident al celui alt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate de o instituție financiară aparținând în întregime guvernului celui alt stat contractant.

4. Termenul dobânzi folosit în acest articol înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului, și în special veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul acestui articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent sau bază fixă, aceste dobânzi se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținându-se seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile acestui articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste redevențe sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelu stat, dar

dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul redevențe folosit în acest articol înseamnă plăți de orice fel permise pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice ori științifice, inclusiv asupra softului de computer, filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio ori de televiziune de orice fel, orice patent sau marcă de comerț, desen ori model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial ori științific sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și aceste redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, aceste redevențe se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, avându-se în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile acestui articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, situate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în acel celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) ori a acelei baze fixe, sunt impozabile în acel celălalt stat.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere exploatare în trafic internațional ori a proprietăților mobiliare necesare exploatareii acestor nave, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere sunt impozabile numai în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile obținute de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor sau a altor participări la capitalul unei societăți ale cărei active sunt formate în totalitate ori în principal din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care acesta dispune de o bază fixă la dispoziția sa în celălalt stat contractant în scopul exercitării activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, venitul este impozabil în celălalt stat, dar numai acea parte din venit care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia profesii independente cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice interval de 12 luni, începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, aeronave, al unui vehicul feroviar sau rutier exploatat în trafic internațional sunt impozabile numai în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant sunt impozabile în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în acel celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, sunt impozabile în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant din activitățile lui personale desfășurate în calitate de artist de spectacol sau de sportiv sunt impozabile numai în statul contractant în care artistul sau sportivul este rezident, dacă activitățile respective sunt exercitate în celălalt stat contractant în cadrul unui program de schimburi culturale sau sportive, aprobat de guvernele statelor contractante.

ARTICOLUL 18

Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, pensiile și alte plăți similare făcute în cadrul legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de o autoritate locală a acestuia, respectiv de o unitate administrativ-teritorială a acestuia, unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu stat sau acelei autorități ori unități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelu stat și:

(i) este un național al acelu stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelu stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de sau din fonduri create de un stat contractant ori de o autoritate locală a acestuia, respectiv de o unitate administrativ-teritorială a acestuia, unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu stat sau acelei autorități ori unități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelu stat.

3. Prevederile art. 15, 16, 17 și 18 se aplică salariilor și altor remunerații similare și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o autoritate locală a acestuia, respectiv de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenți

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student sau practicant care este sau a fost rezident al celuilalt stat contractant imediat anterior venirii sale într-un stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse aflate în afara acelu stat.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care este sau a fost rezidentă a unui stat contractant imediat înainte de sosirea sa în celălalt stat contractant și care, la invitația unei universități, unui colegiu, a unei școli sau a altei instituții educaționale similare nonprofit care este recunoscută de guvernul celuilalt stat contractant, este prezentă în celălalt stat contractant pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în celălalt stat contractant, numai în scopul de a preda sau de a cerceta ori în ambele scopuri, la astfel de instituții educaționale, este scutită de impozit în celălalt stat contractant pentru remunerația primită în legătură cu predarea sau cercetarea.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare astfel cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercită în acel celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, care nu sunt tratate în articolele precedente ale prezentei convenții, provenind din celălalt stat contractant, sunt impozabile în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 23

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare la care se face referire la art. 6, deținute de un rezident al unui stat contractant și situate în celălalt stat contractant, este impozabil în acel celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente este impozabil în acel celălalt stat.

3. Capitalul reprezentat de nave, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere exploatare în trafic internațional și de proprietățile mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea nave, aeronave, vehicule feroviare și rutiere este impozabil numai în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 24

Eliminarea dublei impunerii

Când un rezident al unui stat contractant realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, poate fi impozitat în celălalt stat contractant, primul stat menționat va acorda:

a) ca o deducere din impozitul pe venitul aceluia rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în acel celălalt stat;

b) ca o deducere din impozitul pe capitalul aceluia rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în acel celălalt stat.

Totuși această deducere nu va putea depăși în nici un caz cea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 25

Nediscriinarea

1. Naționali unii stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant nici unei impozitări sau obligații legate de aceasta, diferită ori mai împovărătoare decât impozitarea sau obligația la care sunt ori pot fi supuși naționali aceluia celălalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluia celălalt stat, care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuiilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale, pe care o acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului în care se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuiilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuiilalt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut ori controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuiilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat nici unei impunerii sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită ori mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile acestui articol se aplică impozitelor care fac obiectul prezentei convenții.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că, datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante, a rezultat ori va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, aceluia stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de 2 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor prezentei convenții.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuiilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prevederile prezentei convenții. Orice înțelegere

realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării ori aplicării prezentei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de prezenta convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente. Când pentru a se ajunge la o înțelegere apare necesar un schimb oral de opinii, acesta poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislațiilor interne ale statelor contractante privitoare la impozitele vizate de prezenta convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor prezentei convenții. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a aceluși stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțe judecătorești și organe administrative) însărcinate cu stabilirea ori încasarea, aplicarea sau urmărirea impozitelor ori cu soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul prezentei convenții. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a aceluși stat contractant sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a aceluși stat contractant sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, industrial, profesional sau un procedeu de fabricație ori comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale la care ambele state contractante sunt părți.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va intra în vigoare la 30 de zile de la data ultimei notificări prin care statele contractante se informează reciproc asupra îndeplinirii procedurilor legale interne necesare intrării în vigoare a prezentei convenții și prevederile sale vor produce efecte:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare; și

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, pe venit și pe capital realizate, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare.

2. Convenția dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Belgrad la 29 aprilie 1986, își va înceta valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentei convenții încheiate între cele două state contractante.

A se vedea Ordin nr. 1214 din 17/09/2002 Articolul 1

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare până când va fi denunțată de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța prezenta convenție în orice moment după o perioadă de 5 ani de la data la care prezenta convenție intră în vigoare, cu condiția ca să fie remisă celuilalt stat contractant o notă de denunțare, pe căi diplomatice, cu cel puțin 6 luni înainte de sfârșitul fiecărui an calendaristic. În această situație prezenta convenție va înceta să aibă efect:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, pe venit și pe capital realizate, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Semnată la București la 12 iunie 2000, în două exemplare originale în limbile română, macedoneană și engleză, ambele texte fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul român,
Sebastian Vlădescu,
secretar de stat la Ministerul Finanțelor

Pentru Guvernul macedonean,
Bobi Spirkovski,
ministrul transportului și comunicațiilor

